

UZASADNIENIE

Powód S. H. wniósł przeciwko pozwanemu Bankowi (...) S.A. w W. o:

- pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty z dnia 27.02.2004 r. wystawionego przeciwko P. H. sygn. X GNe (...) Sądu Okręgowego w Ł. (...), opatrzonego klauzulą wykonalności nadaną przeciwko S. H. w dniu 29.12.2008 r. sygn. X GCo (...) Sądu Okręgowego w Ł. (...);
- zasądzenie kwoty 587,20 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty;
- zasądzenie zwrotu kosztów niniejszego postępowania oraz kosztów postępowania zabezpieczającego sygn. I Co (...) tutejszego Sądu, według norm przepisanych (pozew k. 4-6 akt).

Pozwany Bank (...) S.A. w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (odpowiedź na pozew k. 86-87 akt).

W toku procesu strony podtrzymały stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód S. H. jest synem P. H.. Ojciec powoda zmarł w dniu 24 października 2004 r. (dowód: odpis skrócony aktu zgonu k. 15 akt ICo (...) SO w Ł. (...)) dołączone do przedmiotowej sprawy).

Postanowieniem z dnia 28 września 2007 r. w sprawie o sygn. akt III Ns 274/07 Sąd Rejonowy dla Ł. (...) - Śródmieścia w Ł. (...) stwierdził, że spadek po P. H., synu Z. i J., zmarłym w dniu 24 października 2004 r. w K., ostatnio stale zamieszkałym w Ł., na podstawie ustawy, nabył w całości, **z dobrodziejstwem inwentarza**, syn S. H. (dowód: postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku k. 16 akt ICo (...) SO w Ł. (...)) dołączone do przedmiotowej sprawy).

Postanowieniem **z dnia 10 września 2009 r.** Sąd Rejonowy dla Ł. (...) - Śródmieścia w Ł. (...), VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich, sygn. akt VIII Nsm (...), po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 września 2009 r. sprawy z wniosku J. C. o zezwolenie na dokonanie czynności prawnej przekraczającej zakres zwykłego zarządu majątkiem małoletniego S. H.- zezwolił J. C. na dokonanie w imieniu małoletniego syna S. H. czynności prawnej polegającej na sprzedaży, stanowiącego własność małoletniego samodzielnego lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w Ł. przy ul. (...) o powierzchni użytkowej 90,47 m⁽²⁾ wraz z udziałem w częściach wspólnych budynku i prawem użytkowania wieczystego działki gruntu nr (...), wynoszącym (...) części, z zastrzeżeniem zapłaty ceny wynikającej z umowy sprzedaży przedmiotowej nieruchomości przez nabywcę bezpośrednio na spłatę zadłużenia małoletniego w (...) SA Oddział w Ł. z tytułu kredytu nr 270-1/38 (...), udzielonego ojcu małoletniego P. H., a obciążającego małoletniego S. H., jako spadkobiercę P. H. (dowód: postanowienie z 10.09.2009 V. N. (...) k. akt ICo (...) SO w Ł. (...)) dołączone do przedmiotowej sprawy oraz k. 23 akt VIII Nsm (...) Sąd Rejonowy dla Ł. (...) - Śródmieścia w Ł. (...) dołączone do przedmiotowej sprawy).

Na podstawie umowy z dnia 17 maja 2010 r. J. C. działająca w imieniu i na rzecz swojego małoletniego syna S. H. sprzedała samodzielny lokal mieszkalny nr (...), położony w Ł. przy ul. (...) o powierzchni użytkowej 90,47 m⁽²⁾ wraz z udziałem w częściach wspólnych budynku i prawem użytkowania wieczystego działki gruntu nr (...), wynoszącym (...) części A. A. za kwotę 200.000 zł i cała kwota została przeznaczona na spłatę kredytu w (...) nr (...) -1/38 (...), udzielonego ojcu małoletniego P. H. - w myśl ugody zawartej pomiędzy (...), a J. C. przedstawicielką ustawową małoletniego z dnia 15 marca 2010 r. (dowód: akt notarialny k. 19-23 akt ICo (...) SO w Ł. (...)) dołączone do przedmiotowej sprawy, okoliczności bezsporne).

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2013 r., sygn. akt III Ns 1836/13 Sąd Rejonowy dla Ł. (...) - Śródmieścia w Ł. (...) na wniosek ZUS postanowił sporządzić **spis inwentarza** majątku spadkowego pozostającego po P. H. zmarłym w dniu 24 października 2004 r. i zlecił sporządzenie spisu inwentarza Komornikowi Sądowemu, w którego okręgu znajdowały się rzeczy podlegające wciągnięciu do spisu inwentarza.

ZUS odstąpił od sporządzanie spisu inwentarza, ponieważ poprzestał na informacji z urzędu skarbowego. ZUS jako wierzyciel nie negocjował, że w skład spadku po stronie aktywów weszło jedynie mieszkanie w Ł. przy ul. (...) lok.10 o wartości 200.000 zł.

Czynna masa spadkowa została ustalona na podstawie informacji przesłanej przez Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł., zgodnie z zeznaniem podatkowym o nabyciu rzeczy lub praw majątkowych SD-3, według którego w skład spadku wchodził tylko lokal mieszkalny w Ł. przy ul. (...) lok. 10 o wartości 200.000 zł (dowód: postanowienie k. 23, pisma ZUS z 8.06.2017 i 13.02.2019 k. 25-25 akt ICo (...) SO w Ł. (...) dołączone do przedmiotowej sprawy, okoliczności bezsporne).

W dniu 27 września 2018 r. Bank (...) SA wystąpił z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko spadkobiercy dłużnika - S. H., celem wyegzekwowania kwoty w łącznej wysokości 166.863,34 zł- w tym: należność główna 33.787,84 zł, odsetki 132.412,20 zł i koszty sądowe 656,30 zł- wraz z dalszymi odsetkami 1,5 raza odsetki ustawowe od kwoty 33.787,84 zł od dnia 25.09.2018 r. do dnia zapłaty (dowód: wniosek egzekucyjny z 27.09.2018r. k. 9 akt ICo (...) SO w Ł. (...) dołączone do przedmiotowej sprawy, okoliczności bezsporne, akta Km 500 /18 dołączone do przedmiotowe sprawy).

W dniu 20 listopada 2018r. powód S. H. poinformował pozwanego kierując pismo do Terenowego Zespołu (...), że ponosi odpowiedzialność **za długi spadkowe tylko do wartości czynnej spadku**, gdyż jako małoletnie dziecko nabył spadek z mocy prawa z dobrodziejstwem inwentarza.

Cały majątek spadkowy został sprzedany w dniu 17 maja 2010 r., za zezwoleniem Sądu rodzinnego, a suma uzyskana ze sprzedaży została w całości przeznaczona na zaspokojenie długów spadkowych wierzyciela posiadającego zabezpieczenie hipoteczne (dowód: pismo z 20.11.2018 k. 13-14 akt akt ICo (...) SO w Ł. (...) dołączone do przedmiotowej sprawy, okoliczności bezsporne).

Postanowieniem **z dnia 5 grudnia 2018 r.** postępowanie egzekucyjne zostało zawieszono na wniosek pozwanego do dnia 28 lutego 2019 r. Pozwany zażądał od powoda przedstawienia w tym terminie „spisu inwentarza, z którego będzie wynikał stan czynny spadku”. (dowód: postanowienie z 5.12.2018 k. 26, pismo z 28.11.2018r. k. 27 akt ICo (...) SO w Ł. (...) dołączone do przedmiotowej sprawy, okoliczności bezsporne).

Powód wystąpił do komornika o sporządzenie spisu inwentarza, ale postępowanie to do chwili obecnej nie zostało zakończone (dowód: pismo komornika z 8.04.2019r. k. 30 akt ICo (...) SO w Ł. (...) dołączone do przedmiotowej sprawy).

W piśmie z dnia 20 lutego 2019 r. powód ponownie zwrócił się do pozwanego o zawieszenie egzekucji po 1 marca 2019 r. Pozwany nie wystąpił z takim wnioskiem (dowód: pismo z 20.02.2019 k. 28, informacja komornika z 2.04.2019 k. 29 akt ICo (...) SO w Ł. (...) dołączone do przedmiotowej sprawy).

Postanowieniem z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie o sygn. I Co (...) Sąd Okręgowy w Ł. (...) **w trybie udzielenia zabezpieczenia powództwa** zawiesił postępowanie egzekucyjne sygn. Km 500/18 prowadzone na wniosek pozwanego przeciwko powodowi (dowód: postanowienie z 16.05.2019 sygn. I Co (...) k. 31 akt ICo (...) SO w Ł. (...) dołączone do przedmiotowej sprawy).

W dniu **17 maja 2019 r.** powód poinformował pozwanego o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego o sygn. Km 500/18 w trybie udzielenia zabezpieczenia powództwa, wezwał do złożenia wniosku o umorzenie egzekucji i wezwał pozwanego do zwrotu wyegzekwowanych środków w kwocie 488,67 zł.

W dniu **17 maja 2019 r.** powód poinformował, również komornika o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego sygn. Km 500/18 w trybie udzielenia zabezpieczenia (dowód: e-mail do komornika z 17.05.2019r. k. 15 akt).

Postanowieniem z dnia 17 maja 2019r. w sprawie o sygnaturze akt Km 500/18 Komornik Sądowy postanowił podjąć zawieszony postępowanie w sprawie, wskazując w uzasadnieniu postanowienia, że postępowanie zostało zawieszony na wniosek wierzyciela z dnia 4 października 2018r. W dniu 15 maja 2019r. wpłynął wniosek wierzyciela o podjęcie postępowania egzekucyjnego (dowód: postanowienie z dnia 17 maja 2019r. k.10 akt).

Pismem z dnia 17 maja 2019r. w sprawie o sygnaturze akt Km 500/18 Komornik Sądowy w nawiązaniu do wniosku wierzyciela z dnia 15 maja 2019r. zwrócił się do dłużnika S. H. o dostarczenie spisu inwentarza (dowód: pismo komornika k. 11 akt).

W piśmie z dnia 21 maja 2019 r. pozwany odmówił złożenia wniosku o umorzenie egzekucji w sprawie sygn. Km 500/18 i zwrotu nienależnie wyegzekwowanego świadczenia, dodatkowo informując, że w dniu 7 maja 2019 r. wystąpił o podjęcie zawieszony postępowania egzekucyjnego (dowód: e-mail z 17.05.2019r. k. 15 akt, pismo z 21.05.2019r. k. 16 akt).

W dniu 22 maja 2019r. Komornik Sądowy w sprawie o sygn. Km 500/18 zobowiązał dłużnika do złożenia oryginału postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 16 maja 2019r. (sygn. akt ICo (...))- (dowód: wezwanie komornika k. 12 akt).

W dniu 30 maja 2019r. Komornik Sądowy zawiesił postępowanie egzekucyjnie w sprawie o sygn. Km 500/18, powołując się na wniosek wierzyciela z dnia 4 października 2018r. W dniu 6 czerwca 2019 r. postanowienie zostało doręczone dłużnikowi–powodowi (dowód: postanowienie k. 14 akt).

W dniu 31 maja 2019r. dłużnik przedłożył komornikowi odpis postanowienia o zabezpieczeniu, poinformował, że spis inwentarza spadku po P. H. nie został jeszcze sporządzony, ponownie wniósł o zawieszenie postępowania (dowód: pismo procesowe w k. 13 akt).

W toku postępowania egzekucyjnego sygn. Km 500/18 prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Ł. (...) Śródmieścia w Ł. (...) V. Ł., do tej pory została wyegzekwowana od powoda kwota 587,20 zł (292,41 zł w dniu 21.11.2018r.; 136,16 zł w dniu 21.03.2019r.; 158,63 zł w dniu 20.05.2019r.)- (dowód: potwierdzenia przelewów mBank z 21.11.2018, 21.03.2019 i 20.05.2019 k. 17-18 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów.

Spór między stronami dotyczył jedynie kwestii prawnych, a wszystkie istotne okoliczności wynikały z przedłożonych dokumentów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w pełni zasadne.

Podstawą dochodzenia pozbawienia tytułu wykonawczego są przepisy art. 840 § 1 pkt 1, 2, 3 i § 2 k.p.c., statuujące zamknięty katalog podstaw wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego.

Zgodnie ze wskazanym przepisem art. 840§ 1 k.p.c., dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności, gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;

2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie;

3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787 k.p.c., wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Jeżeli podstawą egzekucji jest tytuł pochodzący od organu administracyjnego, do stwierdzenia, że zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane, powołany jest organ, od którego tytuł pochodzi (art. 840 § 2 k.p.c.).

Powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego (art. 840 k.p.c.) jest sposobem obrony merytorycznej przed prowadzoną egzekucją, pozwalającym na pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, jeżeli prowadzenie egzekucji na podstawie tego tytułu narusza prawa podmiotowe dłużnika wynikające z prawa materialnego. Zmierza ono do odmiennego, niż to wynika z tytułu wykonawczego, ukształtowania prawa. Jest to zatem powództwo niezależne od podstawy roszczenia i rozstrzygnięcia objętego tytułem wykonawczym, zmierza, bowiem do pozbawienia wykonalności tego tytułu nie dlatego, że tytuł egzekucyjny nie odpowiadał prawu w dacie jego powstania (wydania orzeczenia), lecz dlatego, że bądź nie było podstaw do nadania klauzuli wykonalności, bądź też nastąpiły - po powstaniu tytułu - zdarzenia, które wyłączają dopuszczalność egzekucji (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 24 stycznia 2013 r., sygn. akt I ACz 107/13, LEX nr 1264406). Oznacza to, że przedmiotem rozpoznania w sprawie wszczętej powództwem opozycyjnym nie mogą być zdarzenia istniejące przed powstaniem tytułu korzystającego z powagi rzeczy osądzonej, gdyż wówczas jego uwzględnienie prowadziłoby do zanegowania tej powagi i zakwestionowania prawomocnych orzeczeń, co jest niedopuszczalne. Sąd rozpoznający powództwo opozycyjne jest bezwzględnie związany wyrokiem wydanym w sprawie między wierzycielem a dłużnikiem co do ustalonego w sentencji obowiązku świadczenia. Jeżeli określone okoliczności i oparte na nich zarzuty lub wypływające z nich wnioski istniały i dały się sformułować w chwili zamknięcia rozprawy, lecz strona skutecznie ich nie podniosła lub nie przytoczyła, w związku z czym nie zostały spożytkowane przez sąd przy wydawaniu wyroku, podlegają prekluzji, czyli wykluczającemu działaniu prawomocności (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2012 r., sygn. akt III CZP 16/12, OSNC 2012/11/ 29, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2011 r. sygn. akt V CSK 199/10, LEX nr 786397, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2003 r., sygn. akt III CZP 78/03, Prok. i Pr. 2004, Nr 6, poz. 36, wyrok Sądu Apelacyjnego w Ł. (...) z dnia 19 marca 2014 r., sygn. akt I ACa 1255/13, LEX nr 1451719, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 9 stycznia 2014 r., sygn. akt I ACa 1236/13, LEX nr 1438291). Wynika to zresztą z rozgraniczenia postępowania egzekucyjnego i rozpoznawczego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 1972 r., sygn. akt II PR 372/72, OSP 1973, z. 11, poz. 222).

Reasumując więc, w wypadku powództwa opozycyjnego opartego o art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. może być przedmiotem badania, czy po powstaniu tytułu egzekucyjnego, nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane, a gdy tytułem jest orzeczenie sądowe badanie może objąć również zdarzenie, które nastąpiło po zamknięciu rozprawy, oraz zarzut spełnienia świadczenia, jeżeli nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Należy podkreślić, że przepisy Działu VI Kodeksu postępowania cywilnego otwierają drogę procesu cywilnego dla dłużnika i osoby trzeciej w celu obrony przed postępowaniem egzekucyjnym w wypadku, gdy postępowanie to narusza ich prawa podmiotowe (wynikające z prawa materialnego). Droga ta nie przysługuje, gdy zostało naruszone tylko prawo formalne (przepisy prawa egzekucyjnego). W konsekwencji należy przyjąć, że do powództw tych, jak również do sądu rozpoznającego te powództwa nie mają zastosowania przepisy dotyczące organów egzekucyjnych. Wytoczenie powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności (art. 840 k.p.c.) może nastąpić nawet przed wszczęciem

egzekucji. Nie zmienia to jednak istoty tego środka prawnego, którego zadaniem jest umożliwienie dłużnikowi (także małżonkowi dłużnika, przeciwko któremu nadana została klauzula wykonalności) obrony merytorycznej przed przymusowym wykonaniem tytułu wykonawczego. Zakres dopuszczalnej obrony uregulowany został w art. 840 k.p.c., który w tej mierze stanowi nie tylko normę procesową, ale także normę prawa materialnego.

Powództwo opozycyjne przewidziane w art. 840 k.p.c. nie prowadzi do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym orzeczeniem. W związku z tym nie jest dopuszczalna merytoryczna zmiana uprzednio wydanego prawomocnego orzeczenia w oparciu o przepis art. 840 KPC (wyr. SN z 12.12.1972 r., II PR 372/72, OSP 1973, Nr 11, poz. 222).

Nie ma też wątpliwości, że jeżeli po wydaniu tytułu egzekucyjnego obowiązek stwierdzony w tym tytule i objęty klauzulą jego wykonalności przestał istnieć, skutki prawne stąd wynikające mogą być stwierdzone w drodze procesu przewidzianego w art. 840 k.p.c. w trybie powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w całości albo w części, a przed nadaniem klauzuli wykonalności w drodze powództwa o ustalenie (art. 189 k.p.c.), że należność objęta tytułem egzekucyjnym nie istnieje. Zatem, celem powództwa przeciwegzekucyjnego jest pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo jego ograniczenie, natomiast nie ma ono na celu odniesienia się do trafności samego postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności i zmierzać do uchylenia klauzuli wykonalności. Powództwo z art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. umożliwia dłużnikowi merytoryczną obronę przed egzekucją, a uchybienie formalne popełnione przez sąd w toku postępowania co do nadania klauzuli wykonalności (art. 777 § 1 pkt 1) może zatem dłużnik zwalczać w drodze - dostosowanego do tego - zażalenia (art. 795 KPC) (uchw. SN z 17.4.1985 r., III CZP 14/85, OSNC 1985, Nr 12, poz. 192). Powództwo przewidziane w art. 840 § 1 KPC jest powództwem o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, a nie powództwem o pozbawienie wykonalności tytułu egzekucyjnego.

W postępowaniu egzekucyjnym stroną chronioną powinien być wierzyciel, a dopuszczenie do rozpoznawania tych samych zarzutów w dwóch postępowaniach dawałoby dłużnikowi niczym nie dającą się uzasadnić nadmierną ochronę i możliwość przedłużania postępowania egzekucyjnego. Ochrona dłużnika przed nadaniem klauzuli wykonalności wadliwemu tytułowi egzekucyjnemu jest w sposób należyty zapewniona poprzez możliwość zaskarżenia postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności zażaleniem.

Ustalenie, czy w skład spadku wchodzi majątek pozwalający na zaspokojenie obciążających dłużnika (spadkobiercę) należności oraz jaka jest rzeczywista wartość tego majątku, należy ostatecznie do postępowania egzekucyjnego (wyrok SN z 9.09.1976 r. IV PR 135/76, OSNC 1977 nr 4 poz.80). W tym postępowaniu dłużnik może podnosić zarzuty przedawnienia należności, przeczyć zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności oraz kwestionować przejście obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym, mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym prawomocnego postanowienia Sądu o stwierdzeniu nabycia spadku po P. H. , powód ponosi odpowiedzialność za długi spadkowe tylko do wartości ustalonego w inwentarzu stanu czynnego spadku (art. 1031 § 2 k.c.). Stan czynny spadku składał się z lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w Ł. przy ul. (...) o powierzchni użytkowej 90,47 m² wraz z udziałem w częściach wspólnych budynku i prawem użytkowania wieczystego działki gruntu nr (...), wynoszącym (...).

Lokal mieszkalny został sprzedany za kwotę 200.000 zł i cała kwota została przeznaczona na spłatę kredytu w (...) nr (...) -1/38 (...) - w myśl ugody zawartej pomiędzy (...) z dnia 15 marca 2010 r.

Zatem stan czynny spadku w całości przeznaczony na spłatę długu spadkowego i odbyło się to za zezwoleniem i pod kontrolą sądu rodzinnego.

Ani zatem sąd rodzinny, ani urząd skarbowy, ani ZUS, ani nawet pozwany zawierający ugodę w dniu 15 marca 2010 r. nie mieli wątpliwości, że jest to całość masy spadkowej. Pozwany bank przez

kilka lat nie żądał od powoda jako dłużnika przedłożenia spisu inwentarza, bowiem nie można przeoczyć, że powód jako następca prawny dłużnika był znany już od 2009r. (postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku), a wszczęcie egzekucji nastąpiło przeciwko powodowi dopiero w 2018r., natomiast nakaz zapłaty został wydany już 27 lutego 2004r.

Inny wierzyciel ZUS poprzestał na informacji z urzędu skarbowego, uznając ją za w pełni wiarygodną. Gdyby zaszło uzasadnione podejrzenie, że dłużnik ma wartościowe rzeczy ruchome, to zapewne ZUS nie rezygnowałby ze spisu inwentarza, tym bardziej, że formalnie postanowienie nakazujące jego sporządzenie było wydane przez sąd. Nic też nie stało na przeszkodzie, by pozwany przyłączył się do wniosku o spis inwentarza w 2013r. i popierał go po wycofaniu się z tego postępowania przez ZUS. Pozwany w ogóle zaniechał jakiegokolwiek aktywności w tym zakresie, zresztą trudno usprawiedliwiać oczekiwaniem na spis inwentarza przez 5 lat (od 2013r. do 2018r.).

Trudno, także nawet przypuszczać, że po tylu latach od śmierci głównego dłużnika, czyli od 24 października 2004 r. i po sprzedaży lokalu, w którym mieszkał, spis inwentarza żądany przez pozwanego w 2018r. (po 14 latach), ma jakiegokolwiek sens i uzasadnienie.

Można podzielić ocenę powoda, że po powstaniu tytułu egzekucyjnego w postaci nakazu zapłaty z dnia 27.02.2004 r. sygn. X GNc (...) Sądu Okręgowego w Ł. (...) nastąpiło więc zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło i nie może być egzekwowane, ponieważ odpowiedzialność powoda za długi spadkowe, była ograniczona tylko do wartości stanu czynnego spadku przyjętego z dobrodziejstwem inwentarza.

Należało uwzględnić żądanie pozwu oparte na art. 840§ 2 k.p.c. (pkt 1 wyroku).

Odnoszenie się do zrzutu przedawnienia roszczenia o odsetki jest bezprzedmiotowe, z uwagi na brak należytego uzasadnienia tego zarzutu przez stronę powodową.

Odnosząc się do drugiego żądań powoda dotyczącego zasądzenia 587,20 zł, należy podnieść, że w myśl art.410 § 2 k.c. świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia.

Trafnie podnosi powód, że kwota 587,20 zł stanowi świadczenie nienależne, bowiem począwszy od dnia 17 maja 2010 r. tj. sprzedaży całego majątku spadkowego i przeznaczenia go na poczet długu spadkowego, powód jako spadkobierca nie był już zobowiązany wobec pozwanego oraz wszystkich innych wierzycieli spadku do zapłaty długów spadkowych.

Sąd uwzględnił żądanie zasądzenia wskazanej kwoty w całości w pkt 2 wyroku wraz z należnymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie (art. 481 k.c.).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Pozwany przegrał sprawę i w całości koszty procesu powinien zwrócić na rzecz powoda. Po prawomocnym zakończeniu sprawy rozliczenie kosztów procesu co do wysokości sporządzi referendarz sądowy (art. 108 k.p.c.).

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego,
2. uzasadnienie sporządzone przez sędziego,
3. sędzia referent na urlopie od 23 grudnia 2019r. do dnia 3 lutego 2020r.